

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo sådan en underlig sidelinjeopfattelse af det hele: Nu må vi se, hvordan kampen udvikler sig.

Vi er jo en del af det, og vi skal naturligvis gøre vores stemme gældende og sikre, at det arbejde bliver koordineret. Det er derfor, jeg er kommet med konkrete bud i dag, bl.a. det, at man opretter agenturet i Strasbourg, sådan at det bliver dér, man koordinerer arbejdet, for jeg mener sådan set, at der er rigeligt at tage sig af på menneskerettighedsområdet. Jeg synes, det er fint, at der er flere ressourcer.

Jeg afsluttede også min tale med at sige, at der er et stigende, ikke et dalende behov, og vi ved jo også, at Europarådet, desværre, er udsat for et dalende budget, og derfor kan man sige, at menneskerettighederne helst ikke skulle være dårligere stillet af, at EU også opretter et agentur på området.

Men det, jeg synes vi skal holde fast i, er, at det kan blive et godt bidrag, hvis vi koordinerer det og sikrer, at det kommer til at arbejde rigtigt. Det er det spor, vi skal følge, og det skal vi gøre aktivt og ikke tage plads på sidelinjen, som Enhedslisten plejer at gøre i EU-spørgsmål. Det er det, jeg synes er den ædruelige tilgang til det.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken. Næste ordfører er hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil også godt sige tak for rapporten. Sådan en rapport er altid en god anledning til at få en debat om Europarådet her i salen, og i SF støtter vi klart op om Europarådet.

Den bevægelse, der har været i retning af at centrere de grundlæggende menneskerettigheder, demokrati og retssamfund, altså kerneområderne, er vi meget enige i, meget tilfredse med. Og når vi nu ved, at Rusland skal ind og overtage formandsposten, er det vigtigt at have lagt den linje, og det giver sådan en vis betryggelse, for der har klart været nogle forskellige interesser på det område her. Men vi er altså meget enige i den retning, som hedder: Centrere kerneområderne.

Et andet meget vigtigt område er jo Menneskerettighedsdomstolen. Det har været vigtigt, at der har været en – det vil jeg godt anerkende – en bestræbelse på at løse kapacitetsproblemer

ved at give flere ressourcer, deriblandt et tiltag til at få medlemslandene lidt mere op på mærkerne med hensyn til at kende procedurerne, sådan at vi også i medlemslandene får lagt nogle linjer, så vi kan begrænse sagerne.

Danmark har jo selv modtaget en dom i forbindelse med eksklusivaftaler, og det er ikke en, som vi elsker højt i SF, men den er vi da klart med på at efterleve. Vi har så et håb om, at så meget som muligt skal lægges ud til arbejdsmarkedets parter, som skal være med i udredningen af, hvordan det skal klares.

KL 13.50

Med hensyn til det her EU-tiltag, agentur for grundlæggende rettigheder, ser vi det som meget vigtigt, at det er noget, som ikke på nogen måde undergraver Europarådets, skal vi sige aktiviteter på samme område. Det vil vi gøre noget for.

Jeg vil ikke afvise, at når det agentur er kommet, kan der da godt være nogen, der har haft en anden dagsorden, om at EU faktisk skal gå ind og få en rolle, som underminerer. Det ved jeg ikke. Men det, jeg kan sige, er, at det under ingen omstændigheder er vores dagsorden.

Der er også kommet nogle andre tiltag, fremme af kampagne mod vold mod kvinder, vold mod børn. Det er vi helt med på. En konvention om terror: meget fint. At vi så samtidig ikke har underskrevet konventionen om menneskehandel, er kedeligt – og nu er vi ovre på kritiksiden – den bør komme i gang hurtigst muligt. Den har jo været meget debatteret i forbindelse med VM i fodbold, hvor den handel forventes at få en højkonjunktur. Så der bør vi gå i front.

Nu bevæger jeg mig sådan fra den pæne afdeling over i den lidt mere kritiske. Med hensyn til det at slanke organisationen er vi meget med på at kigge på, hvad der er relevant. Vi er også meget med på at gå ind omkring kerneområderne, men der ser vi også, at der så kommer noget, som vi genkender, nemlig en to-procents-effektivisering. Den kender vi fra danske områder, fødevarekontrol og sådan noget, hvor den pålægges som noget årligt tilbagevendende. Den model tror vi ikke på.

Vi tror på den model, at vi kigger på aktiviteterne, prioriterer de vigtige områder, og der kan garanteret sagtens findes nogle besparelser. Men at begynde at indføre nogle automatiske procentting, er vi ikke med på.

I den kritiske ende har vi også de allerede meget debatterede CIA-flyvninger. Og der er vores fornemmelse, at regeringen har været for tilba-